

Julens evangelium – fortalt af ærkeenglen Gabriel og Kejser Augustus –

ved skoleafslutninger i Skorup kirke

skrevet af Brian Iversen

Kejser Augustus (A) er i våbenhuset. Ærkeenglen Gabriel (G) står i koret og siger:

G: Frygt ikke, se jeg forkynder jer en stor glæde...(afbrydes af Kejser Augustus, der kommer ind fra våbenhuset)

A: Holdt, stop, i mit kejserlige navn! Hvad tror du egentlig lige det er du skal forkynde? Her i landet er mig der bestemmer, hvad der skal forkyndes – og så vidt jeg lige er orienteret har jeg ikke modtaget nogen ansøgning om forkyndelsesret til dig!?

G: Jeg er her fordi Gud har befalet mig at være her, for at fortælle verden et dejligt budskab

A: "Gud har befalet" – jeg har da ikke befalet noget som helst i den retning.

G: Undskyld – det er ikke min mening at fornærme dig, men du er altså ikke Gud!

A: Tror du bare at jeg vil stå her og lade et pjusket stykke fjerkræ fortælle mig, at jeg ikke er Gud - du ved vist ikke hvem du taler til!

Der lyder bip som fra en mobiltelefon– A kigger sig forvirret omkring, men G tager det ganske roligt og åbner hånden for at læse en besked(trækker evt. en finger op som antenne)

A: Hvad i det hele vide romerrige er det?

G: Nå, det er bare lige en SHS fra Gud.

A: En hvad?

G: En SHS – særlig himmelsk sendebudsbesked, der fortæller mig, at du er Kejser Augustus, har været romersk kejser de sidste 29 år. Du hed oprindelige Octavius,- du er adoptiv barn. Født af Julius Cæsars søster og adopteret af Cæsar.

A: Hvor ved du alt det fra?

G: Fra Gud!

A: Hvor ved denne "Gud" alt det fra?

G: Jo, han har jo altså selv skabt dig – (siger henvendt til børnene) Gud må virkelige have haft en dårlig dag med ham dér!

A: Øh – kan du også se hvornår jeg født?

G: Ja, det kan jeg – du er født år 63 før Kristus.

A: Før hvem?

G: Før Kristus.

A: Og hvem er så Kristus, om jeg må spørge?

G: Ja, det er jo altså ham, jeg er her for at fortælle om, men det er godt nok da besværligt at komme til at udføre sit arbejde sådan som du afbryder hele tiden!(henvender sig til børnene – løfter armene)Frygt ikke – for se jeg forkynder jer en stor glæde...

A: Du bliver ved med dit forkynder snak!

G: Ja, jeg kan jo ikke andet. Ser du, jeg er ærkeenglen Gabriel. Og engel betyder sendebud. Det er hele mit liv at give beskeder fra Gud til mennesker.

A: I mit kejserrige er det mig, der er Gud

G: Beklaget makker – du er nok en magtfuld mand, men Gud – det er du altså ikke. Tag nu for eksempel det, at du nu vil lave en folketælling for at finde ud af hvor mange mennesker der bor i dit kejserrige. Se – det behøver Gud ikke. Han ved det allerede. Ligesom han ved hvor mange hår, der er på hver eneste persons hoved – og hvor mange sandkorn, der er på stranden og hvor mange stjerner, der er på himlen. (Stilhed mens A grubler)

G: Svaret er 364.241

A: Undskyld, hvad snakker du om?

G: Du stod lige og tænkte på, at det nu kunne være rart, hvis folketællingen slet ikke var nødvendig – altså hvis du vidste hvor mange der er i dit rige. Svaret er 364.241 – men du kan jo bare tælle efter!

A: er det nu ham "Gud" igen? – men den har jo ikke bippet, den der ting?

G: Nej, men Gud har så mange måder at give besked på – jeg er jo en af dem.

kort pause igen

A: Hvem er i grunden alle dem her?(peger ud på menigheden)

G: Jo, nogle er hyrder, nogle er får, - der har vist også sneget sig en enkelt gammel vædder ind – men ellers er det mest skolebørn og deres lærere.

A: Jamen, de er da ikke noget særligt – hyrder, får og børn. Hvad med statsministre, præsidenter, direktører, virksomhedsejere, præster og den slags gode solide samfundsborgere?

G: Tja, de må da også gerne høre det jeg vil sige – men Gud har nu altså bestemt at det først og fremmest er helt almindelige mennesker, som dem her, der skal høre hvad jeg skal fortælle – måske fordi de er bedst til at lytte til andre end sig selv.

A: Jamen så fortæl det da!

G: Tak! (Henvender sig igen til menigheden) Frygt ikke, for se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket. I dag er der født jer en frelser i Davids by, Betlehem. Han er Kristus, Herren.

A: Kan noget godt komme fra Betlehem?

G: Ja – Guds søn, verdens konge! Det er da noget godt!

A: Jamen hvorfor i alverden Betlehem – bor ham der du snakker om's forældre i Betlehem, eller hva'?

G: Nej –altså drengens mor og hendes mand bor i Nazareth og drengens rigtige far, Gud, ja- han bor jo i Himlen – og hos mennesker, når han får lov.

A: Men hvorfor så i alverden lade drengen blive født i Betlehem?

G: Jo, det er fordi, at sådan står der i de gamle bøger at det skulle være. Guds søn skulle fødes i Davids by, Betlehem. Så for at få moderen, Maria, og Josef, hendes mand, til at rejse til Betlehem, ja, så gav Gud dig den idé, at du ville vide hvor mange mennesker der boede i det rige, og at de hver især skulle skrives op i den by, deres slægt kom fra. Og Josef kommer altså fra Betlehem – så det var jo en fin plan. Den lykkedes.

A: Det var da ikke Guds idé at jeg ville vide hvor mange der bor i mit rige.

G: Jo, kære Augustus – og tillykke i øvrigt (giver hånden) du gjorde præcis som han havde bestemt. Derfor er Guds søn, Jesus, i nat blevet født i Betlehem

(A ser modløs ud – sætter sig eventuelt ned)

G: (ser på A og spørger, mens han peger ud mod menigheden) Tror du måske jeg kunne fortsætte nu?

A: (giver opgivende sin tilladelse) JA JA!

Frygt ikke – for se jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket. I dag er der født jer en frelser i Davids by, Betlehem, han er Kristus Herren. Og dette er tegnet I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.

A: Gerhard, jeg forstår det altså ikke.

G: Gabriel – jeg hedder Gabriel, ikke Gerhard.

A: Gabriel. Godt,- Den Gud, der har sendt dig, må jo simpelthen være verdens mægtigste mand,- er det ikke det du siger?

G: Uden sammenligning, ja!

A: Guds søn skal fødes på jorden – Gud vil altså på en måde forlade Himlen, sit rige, for at blive en del af vores jord.

G: Korrekt

A: Og så siger du, at tegnet de skal få er, at de skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe – mener du sådan en krybbe i en stald, som dyrene æder af?

G: Ja.

A: Verdens mægtigste mand lader sin søn blive født i en stald, og lader ham blive lagt i et gammelt æsels fodertrug – er det det, du fortæller mig?

G: Ja.

A: Det fatter jeg ikke! Hvordan kan man have respekt for sådan en Gud? Skal folket have respekt, må man imponere dem. En adelig må fødes i ordentlige omgivelser og omgives med guld, med silke, med røgelse og dejlige dufte – og ikke sur halm og æselmøg. En kongesøn må fødes på et pallads og ikke i en stald. Han skal have gaver, han skal have fornemt besøg – ja, folket skal imponeres for at få respekt.

G: Du har ret – men Guds måde at imponere på er en helt anden end din måde. Mellem os to, kan jeg godt røbe lidt for dig, hvad der vil ske sådan lige her i nat.

Hyrderne her vil gå til Betlehem og de vil finde stalden, og barnet, som jeg har fortalt dem om. Mens de går vil de høre et mægtigt englekor synge de skønneste sange – sang englens da du blev født, mægtige kejser? (kort pause)

A: Måske ikke ligefrem englesang, - men mit folk synger da jævnligt hyldestsange for mig.

G: Mens de er i stalden vil der komme fornemt besøg. Tre konger fra det fjerne østen har rejst i mange dage for at finde det lille barn og bringe det gaver. De ved nemlig, at der er blevet født en konge - det ved de, fordi de har set en helt ny stjerne på himlen, og stjernen har gået foran dem hele vejen, og stod først stille over stalden, - kom der også en ny stjerne på himlen, da du blev født, mægtige kejser? (kort pause)

A: Nåh – men jeg troede da den kom for min skyld.

G: Ja, ja, det troede du lille kejser, men så stor er du nu heller ikke, at du får din egen stjerne.

I øvrigt bragte de hellige tre konger fra østen barnet gaver: Det kostbareste guld, og de skønneste dufte i røgelse og myrra. Og de vil knæle for kongen og tilbede ham. Mægtige kejser, hvor mange konger tog sig den ulejlighed at komme og besøge dig, da du blev født? (kort pause)

A: Det – husker jeg ikke helt, sådan lige her – men det står helt sikkert beskrevet i de kejserlige arkiver...

G: Men det helt særlige ved denne nat er, at den vil blive husket og vil blive fejret i mange hundreder af år frem – ja flere tusind år frem i tiden vil man huske denne nat.

A: Tusind år – du må have fået jetlag! Hvorfor?

G: Jo, man vil glæde sig over at Guds søn blev født, og man vil forstå at Guds mægtighed ikke handler om være særlig høj (tager kronen af A) eller særlig bredskuldret (piller vattet ud af A skuldre).

A: Hov hov – husk på jeg er kejseren...

G: Gud ser ikke på alt det ydre glitter og glimmer – men han ser på det inde i menneskers hjerte. Glitter og glimmer er bare for øjet, men englesang, en ny stjerne på himlen, kostbare gaver, dejlige dufte og de skønneste ord om at Guds søn går rundt midt imellem os mennesker – det er både for øje, for øre, for næse – men især for hjertet.

A: (lusker væk) det er dog det mest utrolige jeg nogensinde har hørt...